

ΝΕΕΣ ΑΠΟΙΚΙΕΣ ΑΡΓΥΡΟΠΕΛΕΚΑΝΟΥ ΣΕ ΚΑΡΛΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ (της Μάχης Τράτσα)

Η πρώτη πανελλαδική απογραφή σε 30 υγρότοπους της χώρας

Σημαντικοί αριθμοί του παγκοσμίως απειλούμενου με εξαφάνιση αργυροπελεκάνου (*Pelecanus crispus*) και του ροδοπελεκάνου (*Pelecanus onocrotalus*) παρατηρήθηκαν κατά την πρώτη πανελλαδική απογραφή που έγινε σε 30 υγροτόπους της χώρας. Συνολικά καταγράφηκαν 3.564 αργυροπελεκάνοι σε 16 υγρότοπους και 684 ροδοπελεκάνοι σε 9 αντίστοιχες περιοχές.

Έντονη ήταν η παρουσία και των δύο ειδών σε 8 υγρότοπους. Κεντρική σημασία στην προστασία και διατήρηση των δύο ειδών, σύμφωνα με τους επιστήμονες της Εταιρείας Προστασίας Πρεσπών (ΕΠΠ) και της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας (ΕΟΕ), έχουν τα σημεία όπου αυτά αναπαράγονται – λίμνη Μικρή Πρέσπα, υγρότοποι Αμβρακικού, λίμνη Κερκίνη, λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου και Ταμιευτήρας Κάρλας – στα οποία, ως αναμενόταν, καταγράφηκαν σημαντικοί αριθμοί.

Ειδικά για τον ταμιευτήρα της Κάρλας – εκεί βρίσκεται η πιο πρόσφατα εγκαθιδρυμένη αποικία αργυροπελεκάνου – η συντονίστρια Ενημέρωσης Δράσεων Διατήρησης της Ελληνικής Ορνιθολογική Εταιρεία κυρία **Ρούλα Τρίγκου** τονίζει ότι «έχει μεγάλη σημασία για την επιβίωση του είδους, αλλά η διατήρηση της αναπαραγωγής τους εκεί θα εξασφαλιστεί μόνο όταν αποκατασταθεί πλήρως και όπως πρέπει το υγροτοπικό κομμάτι της λίμνης καθώς σε λίγους μήνες η υφιστάμενη νησίδα φωλιάσματος θα πάψει να υπάρχει λόγω της ανόδου της στάθμης των υδάτων».

Πάντως, οι επιστήμονες είναι αισιόδοξοι όσον αφορά τους

πληθυσμούς των αργυροπελεκάνων διότι τα τελευταία χρόνια έχουν δημιουργήσει νέες αποικίες, όπως στη λίμνη Κερκίνη το 2003 (για πρώτη φορά μετά από τουλάχιστον 100 χρόνια) στη λίμνη Κάρλα και από πέρυσι στο Μεσολόγγι.

Η Ελλάδα φέρει μεγάλη ευθύνη για τη διατήρησή του αργυροπελεκάνου, καθώς, όπως λέει η κυρία Τρίγκου, φιλοξενεί στη Μικρή Πρέσπα τη μεγαλύτερη αποικία του είδους στον κόσμο (περίπου 1.200 ζευγάρια) και σε εθνικό επίπεδο πάνω από το 25% του παγκόσμιου πληθυσμού.

Στόχος της απογραφής ήταν να καταμετρηθεί ο συνολικός αριθμός πελεκάνων που χρησιμοποιεί τους υγρότοπους της Ελλάδας κατά τη διάρκεια της αναπαραγωγικής περιόδου ώστε να μπορέσει να προχωρήσει ένας σωστός σχεδιασμός μέτρων προστασίας, διατήρησης και διαχείρισης των δύο ειδών.

«Η απογραφή μάς αποκάλυψε τον πολύ σημαντικό ρόλο κάποιων υγροτόπων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται ως τόποι διατροφής και κουρνιάσματος από μεγάλο αριθμό πελεκάνων. Οι υγρότοποι αυτοί βρίσκονται σε σχετικά μικρή απόσταση από τους τόπους αναπαραγωγής και συμβάλλουν καταλυτικά στην κάλυψη των αυξημένων αναγκών τροφής κατά τη διάρκεια της αναπαραγωγικής περιόδου» τονίζει η κυρία Τρίγκου.

Τέτοιοι υγρότοποι είναι οι λίμνες της Δυτικής Μακεδονίας (Βεγορίτιδα, Χειμαδίτιδα και ο ταμιευτήρας Πολυφύτου), η λίμνη Βόλβη στην Κεντρική Μακεδονία και οι λιμνοθάλασσες Κοτυχίου και Προκόπου στη Δυτική Πελοπόννησο.

Η απογραφή έγινε σε συνεργασία με δέκα Φορείς Διαχείρισης (ΦΔ) Προστατευόμενων Περιοχών: ΦΔ Δέλτα Έβρου, ΦΔ Δέλτα Νέστου – Βιστωνίδας – Ισμαρίδας, ΦΔ Λιμνών Κορώνειας – Βόλβης, ΦΔ Λίμνης Κερκίνης, ΦΔ Δέλτα Αξιού – Λουδία – Αλιάκμονα, ΦΔ Εθνικού Πάρκου Πρεσπών, ΦΔ Λίμνης Παμβώτιδας, ΦΔ Κάρλας – Μαυροβουνίου – Κεφαλόβρυσου – Βελεστίνου, ΦΔ Υγροτόπων Αμβρακικού, ΦΔ Υγροτόπων Κοτυχίου – Στροφυλιάς και ΦΔ Λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου.

Μάχη Τράτσα

Πηγή/φωτό: Το Βήμα